

[Margrete Auken]

Der var kun det spørgsmål, jeg godt ville have ministeren til at redegøre for her, hvad det var for en side af sagen, som gjorde, at man ikke kunne have den vurdering, at man altså ikke kunne tvinge udvalget til at sige: har vi brug for det her, er det her nødvendigt? Ordet nødvendigt bliver meningsløst, hvis der aldrig er nogen, der bliver stillet over for ordets konsekvenser.

Hvorfor skulle det gå ud over forskningens frihed? Ja, det ved jeg da godt det gør, men det er der så meget der gør. Man må jo ikke lave forsøg med mennesker, det er vi enige om. Der er en masse grænser i vores liv, vi skal respektere, og som også forskningen skal respektere, som ingen her vil anfægte. Men jeg må da forhåbentlig have misforstået ministeren.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg skal ikke kommentere fru Margrete Aukens øvrige bemærkninger, selv om jeg nok synes, at de kunne give anledning til det, når fru Margrete Auken imødegår ordførere, der næsten helt igennem ser positivt på ønsket om at ændre den lovgivning, vi har endnu, men gerne vil have rimelig tid til det. Jeg synes ikke helt, fru Margrete Auken modtog efter fortjeneste de mange positive bemærkninger, der kom fra ordførernes side. Jeg hørte i hvert fald ordførernes udtalelser på en anden måde og synes, de var meget positive over for den betragtning, der går ud på at begrænse forsøgene til det absolut nødvendige.

Det, jeg har gjort opmærksom på, og som fru Margrete Auken åbenbart ikke helt kan forstå, er, at når man fremsætter et forslag om, at dyreforsøgsudvalget skal vurdere, om der er rimelig forskningsmæssig interesse i, at forsøgene udføres, så mener jeg, at man gennemfører en metodecensur ved at indføre en egentlig offentlig bedømmelse af nødvendigheden af, om man foretager en forskning eller ej. Det har jeg gjort opmærksom på ikke er i overensstemmelse med, men i modstrid med den måde, hvorpå man hidtil har bedømt forskningens fremgangsmåde her i landet. Der har været tale om – altid, mener jeg – at forskningen skal være fri og ikke undergivet en sådan kontrol.

Margrete Auken (SF):

Jeg undskylder over for ministeren, at jeg var så negativ. Jeg hørte måske lidt hurtigere, at bag alle de positive ord var der fra regeringens side undtagen fra kristeligt folkeparti afvisning af alle de forslag, jeg har fremsat. Det var det, jeg sagde, undtagen det dér med de flere besøg.

Med hensyn til metodecensur vil jeg lige sige til ministeren: ja men vi har da masser af metodereguleringer. Vi har i øjeblikket i folketinget det særlige ad hoc-udvalg om etiske råd, hvor vi diskuterer begrænsninger. Der er da lykkeligvis masser af begrænsninger for forskningen, og det skal der være. Man slipper ikke ud af det her problem ved at sige, at vi ikke må lave metodecensur. Ja men også den eksisterende lovgivning indeholder det da. Problemet er bare, at man smutter på det svære problem, fordi man unddrager sig at få det lige i hovedet at overveje, hvad det her drejer sig om. Det står i lovene, at der er en masse ting, man ikke må. Altså er der en metodecensur, selvfølgelig.

Jeg ville godt have, at ministeren ville svare mig på, hvorfor den eksisterende lovgivning ikke er udtryk for metodecensur, hvorfor det, vi i øjeblikket laver i udvalget om etiske råd, hvor vi overvejer nogle reguleringer, ikke også er udtryk for metodecensur. Det er et spørgsmål om, hvad man må lave forsøg med. Hvordan må man gøre på mennesker? Det er da metodecensur, og det er der mange læger der synes er utrolig upraktisk, og vi har også indtryk af, at der er nogle, der prøver at komme uden om det, og det er det, vi vil prøve at begrænse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: